

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

STURDZA RÂNDAȘUL ȚĂREI

D. Sturdza, în discursurile sale, are une-ori expresiuni fericite cari rămân neperitoare, demne de-a fi înregistrate în Istorie și transmise posterității.

Ast-fel, spre exemplu, la banchețul ce i s'a oferit de către comercianții din Brăila, d. Sturdza a spus:

— «Domnilor, Majestatea Sa a zis că este primul servitor al țării, eu aș îndrăzni să spun că sunt rîndașul țării, de oare-ce am măturat risipa ce se făcea cu banul public.»

Declarațiunea e din cele mai prețioase. Pînă acum se credea că d. Sturdza este croitorul sau bărbierul țării, de oare-ce opera d-sale financiară s'a redus la o simplă mînuire a foarfecelor cu cari-a tăiat în dreapta și în stînga. Ca bărbier a ras și-a tuns lefuri, ca croitor a cîrpit finanțele punîndu-le cîte-va petice. Acum d. Sturdza vine și declară însuși că rolul d-sale a fost cu mult mai modest de cît chiar acela al unui croitor sau bărbier: d-sa a fost un simplu rîndaș al țării.

Adică de ce nu? Nu s'a văzut destule cazuri analoage? Ruy Blas, din lacheu ordinar al lui don Saluste de Bazan, nu a ajuns el prim ministru al regelui Spaniei? Zeforis, pescarul, n'a ajuns rege? Răsvan, țiganul, nu a urcat cea mai înaltă treaptă a demnităților publice în Moldova?...

Nu-i de mirat deci că în capul guvernului românesc se află un rîndaș.

Ar fi de dorit, după declarația de la Brăila, ca d. Sturdza să se presinte la biroul de servitori și să-și

scoată condicuța cu fotografia respectivă, reprezentîndu-l cu un măturoi în mîna curățînd grajdurile lui Augias.

Am fi curioși acum să știm lucrul următor: dacă d. Sturdza, gogeaminte prim ministru, este numai un vulgar rîndaș, ce sunt cei-alți bărbați liberali cari recunosc șefia d-sale?

De pildă, ce e Dom Paladu?

Pentru-că 'Mnealui a fost finanț, adică a meremetisit bugetul din care se hrănește Statul, socotim că Dom Paladu poate fi numit «doica țării».

D. Costică Stoicescu, pasionat după alifi și cosmetic, are dreptul să se intituleze «trizerul țării».

Ziaristii liberali să-mi dea voie să-i porecesc, fără supărare, «surugii țării».

Și așa mai departe.

Nobilă domesticitate are țara romînească! Un rege care face pe vizitiul conducînd carul Statului, un prim ministru rîndaș, un finanț doică, etc.!

Tarascon.

NOSTALGIE, SAU CAM AȘA CEVA

*Duminecă. In poartă stă Linica
Cu șorț, papuci în fir și o mușcată
Inșibă 'n păr. Iar gîndu-î rătăcește:
— 'De-ar fi și ea femeie măritată!*

*Dintr'o batistă tivită cu arniciu
Măntucă floricele. Impîntenași
Trec de la geniu, tunari și roșiori...
Sunt chipeși și 'i-s dragi că sunt... bărbați.*

*O prinde moleșala. In drum două cîini —
S'ndrăgostesc — e Liza și Cazacu...
Un fulger de minie o străbate:
— Și Gogu nu-mi mai scrie, lua-l'ar dracu!*

G. Cosco.

Atragem atențiunea cititorilor asupra admirabilului desen din paginile a patra și a cincea care reprezintă

CHEFUL LUI NEA IANCU DENTII MAI

Acest frumos desen este datorit excelentului artist N. Mantu.

CEI DOI VULCANI DIN ROMÎNIA

Erupțiunea vulcanului din St.-Pierre, care a transformat toată cafeaua din Martinica în cafea prăjită, ar trebui să ne deschidă ochii din vreme asupra unei mari primejdii ce amenință țărișoara noastră.

In adevăr, — contrariu teoriilor susținute de niște geologi ignoranți ca d-nii Popovici-Hațeg, Mrazec, Gr. Ștefănescu, etc., — există și în Romînia doi vulcani.

Primul Vulcan se află la Academia Romînă și se numește Iosef, al doilea Vulcan se află în Constanța și e cunoscut sub numele de Petre.

Ambii vulcani se află în continuă stare de erupțiune: prin craterele lor ei aruncă mereu o sumă de materii ignoase (adică producătoare de igneală cititorilor), precum: poezii, nuvele, etc.

Norocul este că materiile asvîrlite nu sunt în mare cantitate, altminteri vă inchipuiți ce dezastru s'ar întimpla la Academie și la Constanța. Atît locașul nemuritorilor cît și unicul port de mare al țării ar fi complectamente pirlite de tocul (sacru al artei) celor doi Vulcani.

Cei doi Vulcani, Iosef și Petre, își au obirșia: primul din munții Transilvaniei, secundul din Pindul Macedoniei.

Erupțiunile lor, continue dar mici cum spuserăm, au produs totuși deja mare panică în sinul populațiunei care are nefericirea să locuiască în apropierea lor.

Cerem guvernului să ia măsuri serioase spre a înlătura o catastrofă ale cărei groaznice consecințe sunt incalculabile.

Ghiță Delacooperativa.

GENERALUL CATARGIU ȘI ROZA KLEIN

Ziarul «Patriotul» publică o știre din cele mai năzbătioase: afirmă că d. general Catargiu, prefectul județului Fălciu, a dispărut lăsind în urmă-i numeroase datorii.

Punctul culminant, sau mai bine zis chiulminant, al acestei afaceri, e că generalul care a dezertat de la post a tras clapa birtășitei Roza Klein cu rotunda sumă de 800 lei.

Zdravăn stomac trebuie să aibă generalul dacă a isbutit să comită o asemenea datorie numai la restaurant! Pesemne minca de zece ori pe zi ca faimoșii căpăuni din basme cari 'nghit dintr'odată un miel fript întreg. Și se vede că tot nu s'a săturat d. general, căci — după atita mincare — tot a mai simțit nevoia să mai mănince și... optsute de lei ai birtășitei. Cu alte cuvinte, d. general Catargiu, prefectul de Fălciu, era mai mult un prefect de fălci, și încă ce fălci!

Noi vom face o propunere.

De oare-ce guvernul este foarte ambarasat, neștiind cum să se scape de episcrocul Dionisie al Buzăului, care-a devenit imposibil în urma numeroaselor sale prea sfinte chiuluri, să-l numească prefect la Fălciu, iar pe d. general Catargiu să-l facă episcop la Buzău.

Schimbul ar fi nemerit. Ambii și-ar face cu prisos datoria, și mai cu seamă datorii.

Kiriac Napadarjan.

RAȚA DE LA SECȚIA 40

În ultimul număr al «Monitorului Comunal» din București găsim publicat următorul picant document oficial:

Cu raportul No. 1025/902 al comisariatului de Poliție, Secția 40, primindu-se la grajdurile pripasurilor de la Rampa Tunari, una rață găsită de pripas prin raionul acelei secțiuni, se publică spre aflarea proprietarului ca în termen de 8 zile de la data acestei publicațiuni, să se prezinte la Primărie spre a și-o primi, după ce va achita mai întâi costul nutrimentului și al întreținerii, cunoscând că în cas contrariu, se va vinde spre despăgubirea casei Comonale de cheltuelile făcute.

Părerea noastră e că comisarul secției 40 ar fi făcut mai bine să mănince rața, friptă pe varză, de cit să facă atita tevatură cu rapoarte și comunicate în «Monitorul Comunal» și, afară de asta, să mai expue și casa comunală la cheltueli de întreținere. E capabil d. comisar să-i dea raței și cafea cu lapte dimineața, iar seara s'o plimbe cu muscalul la șosea, și atunci ne mai mirăm de ce bugetul comunei București dă deficite de milioane de lei.

Dar, de sigur, stimabilul comisar de la secția 40 a avut poftă de nițică reclamă, a vrut să-și vadă și el numele tipărit; și — Doamne iartă-mă! — dată fiind complezența cu care se pretează ziarele noastre la ori-ce tendință reclamagistă, nu aș fi surprins dacă aș citi mâine în «Conservatorul»:

«Se zice că trăim sub un regim liberal-național. Ce deriziune! Nu mai vorbim de oameni, dar nici libertatea rațelor nu mai este respectată. Unul din sbirii regimului colectivist a sefestrat sârmana rață inocentă, în potruva căreia nu există nici un mandat de arestare, și o deține în mod arbitrar în arestul secției 40, dându-se asupra nefericitei prizoniere la cine știe ce acte de samavolnicie și brutalitate, cari întrec în oroare chiar faimoasele torturi inchiizitoriale din beciurile fostei poliții a lui Caton Lecca. Rușine!»

Iar «Voința Națională» ar răspunde la această energetică apostrofă ast-fel:

«Era nouă de regenerare a moravurilor începută de patrioticul guvern al d-lui Sturdza a început să se simtă. Așa, de pildă, cine nu-și aduce aminte de soarta ce se creaa sub guvernul conservator bietelor rațe de pripas? Ele erau lăsate să pribegască, în voia întâmplărei, lipsite de mijloace de existență, pînă cînd sârmanele rațe desmoștenite piereau din cauza mizeriei, sau,perate, își curmau firul vieții. Sub guvernul liberal cu totul alt-fel stau lucrurile. E destul să cităm cazul distinsului nostru amic, comisarul secției 40. Ce solitudine paternă pentru o rață găsită rătăcind pe străzi! Nu mai vorbim de fapta tot atit de laudabilă a d-lui primar Procopie Dumitrescu, care n'a ezitat nici un moment să facă ori-ce sacrificii materiale pentru întreținerea nenorocitei rațe. E vorba chiar să se înființeze o casă de ajutor și pensiuni, un azil de noapte și o ospătărie populară, pentru rațele orfeline sau văduve cari vor poseda certificate de bună conduită și de paupertate. Faptele vorbesc de la sine, nu mai e nevoie de laude.»

...În urma acestor notițe pe cari gentili reporteri le-ar publica, spre a face plăcere comisarului secției 40, care i-a tratat c'un pelin, celebritatea și avansarea funcționarului în chestiune ar fi asigurată.

«Zeflemeaua», însă, vestejind asemenea mijloace eftine de parvenire, strigă comisarului de la secția 40:

Ce atita rățoială nenisorule, pentr'o rață de optzeci de bani? Moaș'ta pe ghiață cu ciocul de rață!

Jorj Delamișil.

UNA ȘI BUNĂ

În Giurgiu există un nobil circiumar care răspunde la și mai nobilul nume de Soare.

Acum cit-va timp o trupă de artiști din București, după o reprezentație, intră în prăvălia d-lui Soare ca să-și împartă «beneficiul». D. Soare face cunoștință cu artiștii. Ajungînd la artistul A., îi spuse:

— Mă recomand Soare.

Artistul A., care e chel și băiat de spirit în acelaș timp, răspunse îndată scoțîndu-și jobenul:

— Mă recomand Lună.

O DOMNIȘOARĂ SUB PREFECT

«Epoca» acuză pe d. Paul Stătescu, bectimisul prefect de Ilfov, că a cheltuit într'un an peste 50.000 de lei, sumă mult superioară salariului său, ceea ce este suspect. Ziarul în chestiune precizează chiar cheltuelile făcute, dintre cari cele mai principale sunt: A cumpărat mobile d-șoarei X, din calea Dorobanților, o trăsură cu caucic, un trusou anonimei d-șoare, a plătit chiria aceleiași demoazele, a făcut o călătorie tot cu dumneaiei la Viena, etc.

La toate acestea, d. Paul Stătescu răspunde printr'o scrisoare din care nu reese alt-ceva de cit că ar fi fost bine ca, din atita bănet, să fi cheltuit vre-o doi lei și pentru cumpărarea unui manual de sintaxă și ortografie.

Din parte-ne am dori să cunoaștem numele acelei domnișoare pentru care d. Paul Stătescu face atitea generoase sacrificii cu banii județului Ilfov.

Și-am mai dori să știm cu ce autorizație d. Paul Stătescu a înființat o nouă subprefectură în județul Ilfov și, mai cu seamă, după care lege a numit în noul post o damă? Căci, nu se poate tăgădui, domnișoara X. din calea Dorobanților (ce număr?) este subprefect.

ORDONAȚĂ MEDICALĂ RESPECTATĂ

Mihalache Calcă'n-străchinii, după ce «a prăjit-o» vre-o trei nopți în șir, se duce să consulte pe doctorul Cimitiroviči.

— Domnule doctor, mi-e rău.

— Unde?

— La Cooperativa.

— Cum!?

— Pardon... la stomac vreau să zic.

Ș'apoi m'am umflat în burtă-al dracului și m'am buhăit.

— Bei?

— Mersi; dacă faci tratație cu ceva, aș bea.

— Nu, domnule, eu te întreb dacă ai obiceiul băuturii.

— Apoi, cam bea.

— Și ce bei mai mult?

— Bere.

— Atunci înțeleg, berea dilată stomacul; să bei mai mult vin de cit bere, altminteri ești pierdut.

* *

A doua-zi, la berăria Cooperativă. Mihalache Calcă'n-străchinii stă la o masă pe care sunt instalate o duzină de halbe goale.

Mihalache monologhează, sughițînd din cînd în cînd:

— Doctoru a spus să bea mai mult vin de cit bere... Am băut pînă acu op' spre'ce halbe de bere... cit vin să bea d'acu 'nainte!?!

CENACLUL MAESTRULUI

Taverna genilor

S'aude miezul nopții cu glasuri de aramă...
În camera ce-al crede că vintul o daramă
Cu aripa-i greoaie, ard focuri violete.
În jurul unei mese stau mistice schelete
De triști efebii, butoaie de fauni și satiri
Cu pletele 'neleite și buzele subțiri.
Miresme trăsnoare plutesc... S'aud oftări...
Ca armăsarilor din basme toți varsă foc pe nări.

E mistica tavernă a genilor țării
Ce-adorm când mîndrul soare albește pinza zării,
Și se trezesc cînd luna alunecă pe cer;
Efemeride triste ce nasc precum și pier.
Curg valuri de sudoare de pe țesute frunți.
Sint mulți, sint mulți ca iarba, mai mari și mai mărunți;
Avinturi geniale le mișună prin cap
Pe cînd stau toți la masă și sug din blondul țap.
Rămîie 'n cartea țării, în veci, neperitoare,
Aceste genii mîndre ce pier cînd dau de soare,
Aceste umbre palizi ce 'n spasmele beției
Concep din noaptea minții «sublimul» Poesii.

Cu ochii scăpărînd de o genială ură,
Cu stînga-i cufundată în barba lui mahmură,
Stă Mircea și de corpul-i se elatină taraba:
El spumă și scrișnește scriind pe Ali-baba.
Elazon mîncîcă haschiș trîntit 'intr'un fotoliu,
Coprins ca prin minune d'un fermecat lîngoliu,
El simte-acum și gustă parfumuri de cadine
Și 'n vis întitulează «volumul» său «Ceapcine».
Cartilii strălucind în timp de-acum incolo,
Stă 'ntins și par'că sugă din țîța lui Apollo
Cînd bea licoarea blondă din țapul de cristal:
El vede stele, de-ambă, rubinuri și opal,
Și pe de-asupra lumii plînd în nori acum,
El simte cum se înalță și piere ca un fum.
Intr'un fotoliu șters de al vînturilor burete,
Cu slăbale-i picioare întinse pe perete,
Inflăcărînd de patimi și gînduri imbecile,
Stă cufundat în falsuri, ciracul lui don Mille,
Cayon, copilul schilav și mucețit la mîinte...
Slăbăta-i gură 'ngînă fantastice cuvinte
Ce zboară 'n ceața groasă prin aerul morbid:
«Coșbuc? nimica toată; Vlahuța? un stupid
Inșirător de rînduri și rău ca o muere;
Caragiale? — o nulă ce știe să... bea bere.
Cu chipul colorat ca floarea de nalbă,
Ciuburinsky doarme cu nasul într'o halbă;
Pe scîndurî zăc, a'lon», trîntiți cu gura 'n jos
Cîți-va din «Creatorii eternului frumos»,
S'aud scrișniri, injurii, isterice suspinuri...
Al crede că odaia e un depou de vinuri
Așa 's de felurite esențele de alcool
Ce din slăbite buze se 'nalță 'n spațiul gol!
Al crede că din flîndu-i s'a turburat tarturu;
Cu lungi fășii în mîna, urlînd, Ovedenaru
'Și-avintă către ceruri privirea de satir...
S'aud acum prin aer cuvinte fără șir:

'Mi-e dor de misticul rasol,
'Mi-e dor d'un șip de alcool,
'Mi-e dor de singe de poet
Sorbit din hîrcă de mongol.

'Mi-e dor de-o fee transparentă,
De-o umbră albă fără glas
Să sbor cu dînsa spre Parnas.
'Mi-e dor de-o fee transparentă!

U! omenire infernală!
Pămînt de mucigăit și fum,
Cum te-ai viri întreg acum
În călimara cu cerneală!

A lumii rele ca o iazmă,
O, crapă-te catapeteasmă,
Și pe colosu-ți sfărîmat,
De oase și singe 'nchegat.
Ei să mă 'nalț ca o fantasmă!

Acuma Ciuciu-Penciu s'a deșteptat din vis
Și ca'mboldit de friguri a suspinat și-a zis,
Fixînd un deget searbăd spre țeastă-i de mongol:

Him! Do, re, mi, fa, sol!
Flori ușori și rozi danțai!

În colb de lună,
Theorba sună!...
Voi rozi flori!

Ah! rozi flori!

Și ultimele-i vorbe i s'au topit în git...
Privind spre cer, un altul isteric și urit
Stringînd la pieptu-i searbăd un corp ce aveau nu-i,
Declamă viu și ast-fel sună cîntarea lui:

Umbră cristalină, fee parfumată,
P'astă vale-a lumii vrei să-mi fii consoartă?
Sint că pentru tine am să fiu un Dariu
Dar mă voi ucide în caz contrariu.

O halbă spumegoașă-i neacă firul vorbii.
Intr'un ungher din dreapta doi brazi se bat ca orbii,
În plete înfigîndu-și poeticele labe.
Sint rași la gură, palizi și par'că's două babe;
Se bat, se bat într'una și sunt dispuși la crimă:
«Auzi, să-mi furi tu geniu?» E chestia de-o rimă.

De-odată lung răsună un șgomot subterestru
Toți tac; e solul care anunță pe Maestru.
Din nou în țapi se varsă al spuselor talaz.
S'au deșteptat cu toții din misticul dăz.
În vreme ce din umbră țîșnește lumina roșietic
Ce-aruncă val de purpur pe ceata de desmetic.

(va urma)

Rocamboles

DEJUN INTERNAȚIONAL

Una autentică auzită la restaurantul
Andrei Dumitrescu:

— Tu ce mîncîci?
— Eu n'o să iaă de cit o rusească, o
moldovenească și-o turcească!
(Adică: o ciorbă rusească, o pirjoală
moldovenească și o cafea turcească).

O CALITATE!

(Scena reprezintă o odaie de lucru. Un birou
la care lucrează d. Epaminonda Popescu, o bi-
bliotecă, canapea, scaune, etc. S'aude o bătaie în
ușe. O femeie își face apariția).

— Săru' mîna.
— Buna ziua. Pe cine căutați?
— Pe domnu Popescu, avocat.
— Ai nimerit bine.
— Apoi să vezi dumneata...
— Ai vre-un proces?
— Nu. M'a trimis de la biro la d-ta,
spunîndu-mi că ai nevoie de o servitoare...
— Da, da, foarte bine. Prin urmare
d-ta...

— Da, da.
— Și de unde ești?
— De dincolo.
— Din ce parte?
— Din Făgăraș.
— Chiar din Făgăraș?
— Nu tocmai din Făgăraș, dar nici
departe din Făgăraș; sunt ca la vr'o șase
poștii de la noi din sat.
— Și cum îi zice locului acela?
— Satul lung.
— Ce vîrstă ai?
— 28 de ani și patru luni.
— De cînd servești?
— De zece ani.
— Și la cite case ai fost pînă acuma?
— La trei.
— Apoi-uite, la mine ai foarte puțină
treabă: te scolî dimineața, te duci în piață,

îmi faci cafeaua, curăți scara, scuturi și de-
reteci prin odăi, faci ceva mîncare, că de
alt-fel eă mîncare foarte puțin, servești la
masă, speli vasele, seara faci mîncare, o-
dată pe săptămîină speli rufe, tai lemne,...

asta-i toată treaba ce-o ai la mine.
— Nu-i tocmai multă.
— Aproape de loc! Ai condicua?
— Da, dom'le.
— Și pașaport?
— Și.
— Rude ai ceva pe-ai?
— Nu dom'le.
— Foarte bine, căci mie nu'mi plac
rudele cari vin să-ți facă visite și te de-
ranjează de la lucru... Ai bărbat?
— Nu.
— Ibovnic?
— Nicî.
— Curtezan?
— Poate.
— Și cit vrei pe lună? Ti-am spus că
la mine ai prea puțin de lucru.
— Apoi, domnu e insurat?
— Nu.
— Atunci o sută de lei.
— Cit? O sută de lei?! E ceva de
speriat, pe onoarea mea! Auzi, o sută
de lei!
— Dar pă ce, dragă?
— Apoi...
— Și pe unde ai fost, tot așa ai fost
plătita?
— Da, dom'le.
— Să vede că ai fost pe la nobili!
— Ba nu chema pe nici unul din stă-
pînii mei așa.
— Ascultă fetico, pă ce ceri o sută
de lei?
— Apoi...
— Ești o bucătăreasă excelentă?
— Nu dom'le, nu știu să gătesc mai
de loc.
— Spălătoreasă admirabilă?
— Nu dom'le.
— Știi să dereteci bine prin casă?
— Nu dom'le.
— Dar atunci ce calitate ai?
— Păi am una...
— Și care?
— Păi de dom'le... eu nu fac copii.

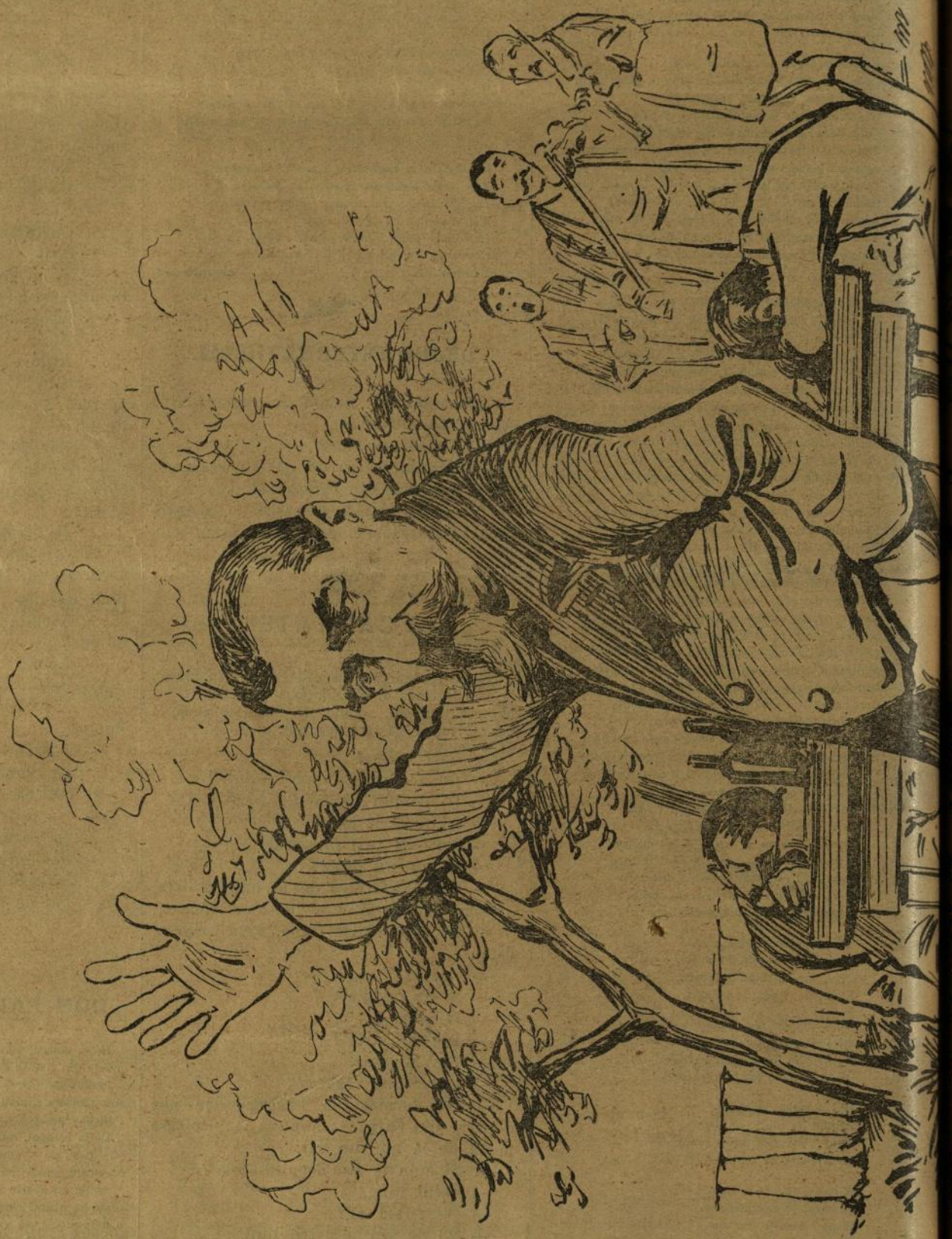
Xavier.

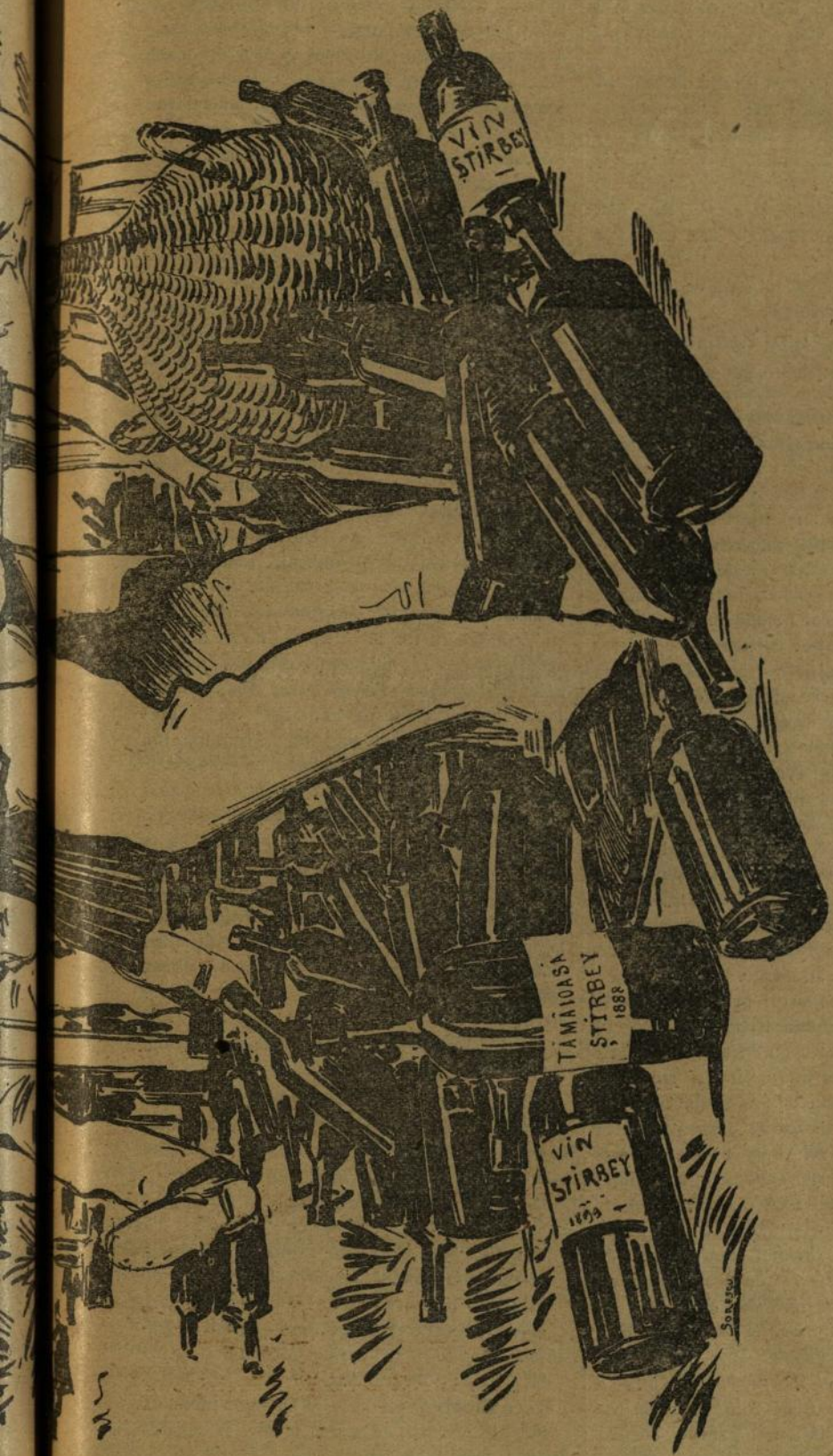
DOM PALADU CUMULARDU

Eroul nostru, atît de popular, dom Paladu, a avut o ti-
nerețe din cele mai furtunoase.
Înainte de a urca treptele mării, — trepte cari au trosnit
sub picioarele unui bărbat cu greutate ca d-sa, — dom
Paladu o'neropea cum putea, ca omu.
De la început, amicul nostru a avut simpatii pentru «ro-
șii», căci, pe vremuri, cumula slujba de suplîntor la o
oare-care școală, cu acea de comisar clasa II-a.
Secția era foarte aproape de școală și «vardistul» avea
ordin ca atunci cînd s'o întimpla cite ceva, iar don comisar
o fi la școală, să vie să-l anunte.
Cea ce se și făcea.
Adese-ori, cînd dom Paladu declina vre-un substantiv,
ușa se deschidea cu șgomot și capul gardistului apărea:
— Don comisar, un cas!
Iar dom Paladu se fîncheia repede la vestă și da fuga
la despărțire, pe cînd elevii rămîneau convinși că profeso-
rul lor avea să îmbogățească cu un nou caz... gramatica.

G.

NENEA IANCU LA NTAI MAIU

Nenea Iancu la 'ntii Maiu
S'a urcat intr'un tramvaiu
La braț cu doi buni amici,
Sugilă și Clondirici,
D'ăi ce beașă așa în cît
Jură că aș burete 'n git
Cînd se pun să facă chef;
Dar nea Iancu tot le-e șef!
Și s'au dus la Herăstrău
Ș'apoi țîn'te tîmbălău!
Ce pastramă, ce cîrnați,
Ce mîi țiri prin spuza dați,
Fleiculite dulci și moi,
Ficăței cu usturoi,

Vrăbioare, mititei,
Cam tîvăliți prin ardei,
Și fudulii de berbec,
Ș'a curs vin ca la innec!
Vin din beciu lui Știrbei
De'l tot bei și iar îl bei;
Cu vin de la print din vii
Chiar și morții îi invii.
Aș pus pilnia la git
Și-aș băut nu mîi știu cît;
La uită-te pe pămînt
Ce de sticle goale sunt!
Stau trîntite mușuroiū,
Cum cădeau turcii 'n războiū,

Cînd mi țî-i ochea din șant
Vr'un viteaz de dorobant.
Sugilă și Clondirici,
Bînd din vinul cu lipici,
L-a dat gata chir Morfeū;
Doar nea Iancu ca un leū
Luptă încă, bea mereū,
Bea virtos ca pentru trei,
Blagoslovind pe Știrbei;
Și aruncă gologani
În lăute la țigani,
Ca să-i cînte «Mișo fa»,
Că e cîntec trufanda.
Cînta nea Iancu și el

Intii cu glas subțirel;
Dar așa cam spre inserat,
Cînd butoiu l'a lăsat
Doar cu drojdia pe fund
Devenise bas profund!
Ș'a pornit prin maala
Dîndu-i zor cu «Mișo fa»...
L-l lătrău cîini și căței
Dar habar n'avea de ei;
Și chiar de s'ar fi 'ntimplat
Să se fi cutremurat
Pămîntul ca'n Martinica
Tot nu îi pîsa nimica!

Cyrano.

ALLÖ: ALLÖ:

(Scena se petrece în biroul avocatului Scipione Mizilik).

Mizilik: Allö!... Allö!... Allö! (a parte). M'a scos din pepeni, pe onoarea mea! (strigând din nou cu mai multă forță în... și apăsând nervos butonul): Allö!.. Allö!.. Allö!... (fluera de ciudă). A, în sfârșit, a dat Dumnezeu! (o mică pauză în care timp ascultă). Cine-i acolo? (pauză scurtă). Lasă-mă domnule 'n pace cu compania de gaz! Eu cer d'un ceas centrala patra și dumnea-voastră 'mi dați compania de gaz!? (altă pauză 'n care timp ascultă din semne de nerăbdare). Pentru Dumnezeu domnule, nu 'nțelegi că eu n'am chemat compania de gaz? (ascultă) Ce zici? (pauză). Zăpăcit ești, obrascnicule! (pauză). Nu 'nțelegi nătarăule? fugi că puți a gaz!... (Pune mina pe butonul soneriei și întrerupe comunicația). Așa... Poți să sbierți tu acumă cit oi pofti, c'am pus bumbac în urechile telefonului! (Stă așa pre-o două minute în care timp fluera apăsă și repede «Privighetoarea din grădină». Apoi ridică degetul de pe buton și reîncepe să strige restul:) Allö!.. Allö!... Allö!... Allö!... (a parte). O asta-i scandal! O, să mă pling, la «Epoca» în contra direcției poștelor!... (Sbiară disperat). Allö!... Allö!... Allö!... Allö!... Allö!... (După aceea cade epuizat pe un scaun, ștergându-se de nădușală cu batista). Par'c'am tăiat un stinjen de lemne, așa am obosit.

Iulișka: (Intrând speriată) Căconăș Pișcione e bolnav?

Mizilik: plictisit). Scipione, imbecilo!

Iulișka: E bolnav la căconăș?

Mizilik: (violent). De ce bolnav fă, de ce bolnav? Cine te-a chemat aici? Șterge-o repede boanghino, că...

Iulișka: (mîhnită). Faci nu bine dache zice la Iulișka boangben.. Iulișka crezut bolnav la căconăș... De două zile și-un septamun, căconăș mereu plinj! (imitând pe Mizilik cînd cheamă la telefon). Aoleo, aoleo, aoleo, aoleo!.. Aste se întemplat numa chind adus ala mașine (ameninșind cu pumnul telefonul). Fi-r-ar la drache cu tate și cu mame mașine prost!.. Bôlon!..

Mizilik: (rîzînd) Cum zici fă că spui eu mereu?

Iulișka: (imitînd din nou) Aoleo, aoleo, aoleo!..

Mizilik: (întrerupîndu-și risul). Nu Iulișka, nu mă vaet, să nu se 'ntristeze inima ta sentimentală, — nu sunt bolnav de loc...

Iulișka: Dache zice: aoleo... aoleo...

Mizilik: (zîmbind) Eu zic allö-allö, fiind-că chem pe cine-va la telefon.. Asta-i o mașină, cum zici tu, cu care doi înși pot vorbi chiar da-c'ar fi unul aici la București și altul la...

Iulișka: (rușinoasă) la Megalohely unde stai catană Șandor bôrbat ale mele!..

Mizilik: (rîzînd) Așa Iulișko, așa, bine că te-ai luminat!... (Din nou nervos, sculîndu-se de pe scaun și îndreptîndu-se spre telefon) Hai, du-te acum. Am treabă, și să nu măi vii pină nu te-oi striga.

Iulișka: (eșind). Bine, căconăș Pișcione...

Mizilik: (reinstalîndu-se la telefon oftînd și și exaltîndu-se din ce în ce). Ah, în sfârșit sper că de astă dată îmi va răspunde, îi voi vorbi, vocea ei melodioasă îmi va gidila urechia ca o sărutare, inimile noastre se vor contopi și vor arde în secunda schinteei electrice care pune în

comunicație aparatul meu cu centrala ei, centrala patra!..

Iulișka: (aparînd din nou) Căconăș Pișci...

Mizilik: (supărat). Șcipi!...

Iulișka: One...

Mizilik: Ei, ce mai vrei?

Iulișka: Spelatores care vine nou azi se ie chemeș la căconăș...

Mizilik: (acelaș joc). Numai pentru asta m'ai deranjat? Să vie! Veni-r-ar invirtîndu-se!... Șterge-o...

Iulișka: (plecînd, a parte). Serac la căconăș, iar începi acum se plinj: aoleo, aoleo, aoleo... aoleo...

Mizilik: (la telefon, cu degetul pe sonerie, a parte). De sigur e o nebunie... Dacă s'ar afla la Palatul Justiției știu că ar petrece confrății în camera avocaților pe socoteala mea!... Ruy Blas cel puțin știe pe cine iubește; dar eu habar n'am!...

Iubesc o anonimă! Iubesc un semn de întrebare! Iubesc o șaradă ambulată!

Știu atit c'o cheamă Mița Electroviçi și că-i telefonistă la centrala patra... dar o fi blondă, o fi brună, o fi avînd ochii albaștri sau negri, o fi grasă ori slabă... ciupită de vărsat ori cocoșată, nu știu nimic!... A, de sigur trebuie să fie frumoasă! Inima mea nu mă amăgește, inima asta care de-o săptămînă de cînd am instalat telefonul bate.. bate.. bate ca un sergent major, ori de cite ori glasul ei melodios îmi zice: (liric). «Môsiu Mizilik linia e deschisă!... Ah, simt c'o iubesc ca un turbat, și pasiunea mea e d'o mie-de ori mărită prin farmecul necunoscutului. E mai mult de cit iubire: asta.. e telepatie! e telefonopatie!.. Fără indoială, nu am îndrăznit încă să pun punctul pe i, dar tot i-am dat să 'nțeleagă de cite-va ori, așa pe departe.. Dacă n'am pus punctul pe i, cel puțin o mică virgulă tot am pus. Și sper că m'a priceput... Pariez pe cinci lei contra zece bani că m'a priceput! căci adesea aud vocea ei drăgălașă cum tremură cînd îmi spune: (cu transport). «Môsiu Mizilik linia e deschisă!... (Cade pe gînduri cite-va clipe, apoi): De cînd durează această idilă telefonică, umblu ca un zănatec: 'mî neglijez procesele, fumez cite trei pachete de tutun pe zi, uit să-mi plătesc chiria la termen, lipsesc adesea de la aperitiv la Cooperativa. Necontenit mă gîndesc la ea, numai la ea, — la centrala patra!.. la centrala patra... patrisoara! (nervos) Hei, dar ce dracu nu răspund idioșit aștia par'că au adormit. Ba încă alaltă-eri am pățit una lată de tot. Pledam un proces corecțional la tribunal, și în cursul pledoariei d'odată — par'că 'mî suprimase Dumnezeu mîntea — mă pomenesc strigînd: Allö, allö, domnule președinte, parol d'honneur clientul meu e inocent!.. A ris tribunalul de s'a tăvălit, și poate numai grație acestei bune dispoziții clientul meu a scăpat de pușcărie... (se aude răsunînd soneria telefonului). Mizilik tresare, cu fața iluminată de bucurie, țînînd într'o mîna... iar cea-laltă pe inimă). Este ea! simt că e ea, domnișoara Mița Electroviçi! (Apropiîndu-se de aparat și silîndu-se să aibă o intonație dulce de tot): Allö! Allö! Centrala patra? (Pauză, ascultă). Da, eu Șcipone Mizilik. (A parte cu bucurie exagerată). E ea! centrala patra!!! D-șoara Mița Electroviçi!!! (Din nou la aparat) Zici că țî-a fost dor de mine domnișoară? (Suspînînd). Dumneata îți bați joc de mine! Pe cînd eu într'ade... (ascultă). Parole d'honneur că te chem d'un ceas. Am răgușit!... Uite, poftim! (face o gamă repede și dă un chix

caraghios la sfîrșit. Apoi ascultă făcînd un compliment). Mersi, zici că sunt bun de angajat la opera lui Mitică Georgescu? A domnișoară, cit ești de răută... Ce-ai zis? (ascultă și ride. A parte). Azi e bine dispusă, îi voi da lovitura de grație, voi pune concluziile cum zicem noi la tribunal! (vorbind la telefon). Domnișoară — aș avea să-ți spui... aș dori... (tușînd) nu-nimic... răgușeala... (repede, luîndu-și inima în dinți). Domnișoară, voi să te rog să-mi acorzi o convorbire între patru ochi (a parte) că d'asta între patru urechi sunt sătul!... (la telefon cu volubilitate). Domnișoară! păstrez în sufletul meu un secret care mă ambetează! mă asomează! mă asfixiază!!! Ah, nu mă refuza! nu 'mî respinge incidentul și dă-mi te rog cîștig de cauză spese și timbre! (a parte) Uf, iar m'a luat gura pe dinainte fir-a-r a dracului de avocatură! (ascultă, a parte). Poftim, ride de mine! ba bine că nu! (ascultă, transportal). A, Dumnezeule, primește randevuul! (vorbind la telefon). Adresa domnișoară? adresa zici? (găfînd de emoție) Șcipione Mizilik, birou de notariat și avocatură, strada Campoduceului, No. 85 bis!... (făcînd bezele telefonului). Mersi!... Mersi! Ești un inger! Ești șarmantă!... Te aștept! (Părăsește telefonul șopăind de bucurie dar revine repede căci soneria din nou s'aude) Allö! Allö! Ați mai spus ceva domnișoară? (ascultă, a parte) Iar afurisita de companie de gaz!... (la telefon). Du-te dracului domnule, că nu te-a chemat nimeni... romînește nu înțelegi? (ascultă, apoi luînd bastonul dintr'un colț și alergînd ameninșător la telefon și strigînd). Piei cu gazul tău cu tot că 'n starea 'n care mă aflui acum m'aprinde la minut! (Se plimbă agitat prin odaie și fredonează «Privighetoarea din grădină»). Peste cite-va minute ea va fi aici! Aici! lingă mine!.. Îi voi spune tot! tot!... În sfârșit îmi voi desfunda inima cu tirbușonul lui Cupidon!... Și-acum Mizilik fă-te gigea! (Aleargă la lavoar, la oglindă, se spală, se parfumează, își face frîzura, se scutură pe haine, dintr'un pahar de pe masă ia o floare și-o pune în piept, toate astea cu o grabă zăpăcită și comică și fredonează mereu «Privighetoarea»). În timpul cît durează acestea, se aude de cite-va ori bătăi discrete în ușă pe cari Mizilik nu le bagă de seamă. Bătăi mai violente. Mizilik întrerupîndu-se brusc, supărat: Cine-i? Intră!

D-ra Electroviçi: (o matroană corpolentă, intrînd). Bonjur!

Mizilik: (revoliat a parte). Asta-i acu! Spălătoreasa a nouă care 'mî deranjează toată combinația! S'o expédieze repede. (Sever). A, foarte bine ai făcut c'ai venit, să sfîrșim repede!

D-ra Electroviçi (languroasă). A da, repede! repede de tot!

Mizilik. Sper c'o să fiu mulțumit de d-ta...

D-ra Electroviçi (languroasă) ah!...

Mizilik. Te previu însă că îmi place piepții tari.

D-ra Electroviçi (pipăindu-și sînul cu pudicitate exagerată). O, mosiețu Mizilik!...

Mizilik. Și albi ca zăpada!

D-ra Electroviçi (acelaș joc). Pardon mosiețu...

Mizilik. Și mai cu seamă te rog să nu miroasă a leșie!... Dar știi de loc!

D-ra Electroviçi. (scandalizată). Leșie?!

Mizilik. Voi plăti ca de obicei: cinci gologani bucata!

D-ra Electroviçi. (indignată, isbucînd). Ia ascultă-mă domnule, drept cine mă iei dumneata? Ce eu 's șanteze d'alca cu care ești obicinuit?

Mizilik (*a parte*). Heee, dar asta ce mai e? E țignită! I s'a urcat scrobeala la cap! (*tare*). Mă rog jupineasă nu înțeleg fasoanele astea.

D-ra Electroviçi. Jupineasă? Fasoane?... Mosieșu!!!

Mizilik (*a parte*). A, e țignită rău! (*restit*) Știi ce? Nu mai îmi spal rufele! Le dau la Falk! Adio!... Dacă nu'ți place, spalătorese ca dumneata cinci la un ban!

D-ra Electroviçi (*făcând explozie*). Eă spalătoreasă! Mizerabile!... Că'ăule!... Mitocane! Trădătorule!... Află domnule că sint d-ra Mița Electroviçi, amploiată telefonistă la centrala patra! Și... (*sughițând a plâns*) și... și... și mă voiți sinucide (*plânge cu bobote și ese*).

Mizilik (*incriment*). Mița! Ingerașul meu! Centrala patra! Balciza asta? (*căzând pe scaun*). Aoleooo... aoleooo!... aoleooo!...

Iulișka (*intrând repede, ia apă 'n gură și-l stropește*). Sêrac cōnaș Piscione n'ai zis eă că ești bolnav, iar ai început se plinj! Aoleo, aoleo, aoleo, aoleo...

Mizilik (*sărind în sus*). Ho! pompierule! Ajungă atita apă, că s'a stins incendiul! (*sentimental*) S'a stins... Ah! incendiul inimei mele!

Iulișka (*cu interes*). Nu'ți spuneat eă sêrac cōnaș bolnav... Toată zilele: aoleo, aoleo, aoleo (*amenințând telefonul cu pumnul*). fi-r-ai al drache mașine bōlon!

Mizilik (*melancolic*). Ai dreptate Iulișka, așa trebuia să zic: aoleo aoleo, nu allô, allô!

(*Bătăi la ușă. Iulișka fuge și întredeschide ușă, se întoarce*).

Iulișka: E spelatores ale noū, spui la dumneei se intri?

Mizilik (*energic*). Nu! Nu! N'o lăsa să intre! (*cu spaimă*). Te pomenești că-i telefonistă!

═══════════ Kix. ═══════════

DIN CARNETUL UNUI PROLETAR

... Abătut și prăpădit de mizeriile vieței, merg pe drum (ca să nu spun că merge drumul cu mine). Cine a mers vre-o dată supărat pe calea Victoriei știe cite injurături galante și ochiade spăimântătoare primește cu această ocazie. Cine mă puse să trec tocmai cînd eram atît de disperat pe acolo? De la primul pas ce am făcut am desprins din cingătoare o roche cu o trenă enormă, am dat jos bastonul unui domn care părea că face lecții de scriină, și era chiar să mă împiedec de un felinar — cînd mă întilnesc piept în piept cu fata proprietarului meu, — o blondă grăsulie care învață la conservator. Ca un fulger m'a străbătut privirea ei, un curent arzînd îmi trecu prin corp. Fata trecu înainte rîzînd probabil de mina care o făcusem eă, mai ceva de cit vițelul la poarta nouă. Iacă salvarea mea, zic eă.

Proprietarul, om de nimic, ajuns prin comerț la deputăție, mă privea cu aerul unui om care ar fi putut să mă ajute în tot momentul. Fusesem mindru pină atunci nu primisem nici odată invitația să dejunez cu ei, căci mi se părea un fel de pomană. Dar mi-a fost de ajuns să-i zăresc odorul într'o zi la fereastră ca să stric toate planurile mele de rezervă afectată către un proprietar căruia nu-i dătoaream numai respectul convenit ei și chiria pe o lună și jumătate.

Blazat cum sunt, cu greū mai îmi vine să fac curte, dar îmi voi pune la încercare toată eloquența de care sunt capabil să fac din deputat un soțru.

M'am mai inviorat puțin.

— Bună ziua Fănică, se aude un glas în spatele meu.

— Bonjour Costel, îi răspund eă, dar încotro?

Mă duc la viitorul meu soțru. Ce, nu știi? A! ești inapoi cu politica, mon cher! M'am logodit cu fata deputatului Chimirescu din strada Scaune.

— Proprietarul meu! zic eă disperat și mă îngălbenesc ca de ceară.

— Dar nu m'am logodit cu el măi! îmi zice rîzînd ironic prietenul, pe cînd eă o pornesc înainte, ne știind în cotro mă duc pașii.

Proprietarul meu! repet eă pe tot lungul drumului, izbînd în dreapta și'n stînga pe trecători, urmărînd de risul sarcastic al prietenului și de eternul regret de a nu fi ginere de deputat.

Ploști.

Decaro.

„ZEFLEMEAUĂ“ IN PROVINCIE

Constanța

RECLAMĂ CU TENDINȚI

Comedie diplomatică menită a procura sfarțuri și sprîțuri.

ACTUL I-ia

(*Ațiunea are loc în bioururile T. G. D. (ziare, tutun, timbre, gaz).*)

Mișu (*de la Cazavilanul d-lui Univers*). Așa, de acum mi-am asigurat sfarțurile de seară, am să-i trag o reclamă lui chir Costică de la „Terasa“ (*scriind*) ... „Elita constanțeană își dă intilnire la teatrul de varietăți „Terasa“. Onoare d-lui, etc., etc...“

Romicus (*de la Adivor*). Să nu crezi că am să mă las pre jos (*scriind*) ... „Mlle Emilia Rolin, cîntăreață franceză, la „Terasa“ și-a cîștigat simpatiile noastre, nu-mai puțin și comicul rumun San Bernardo...“, etc.

Jean (*ot Patriotăță*). Eă v'am luat înainte (*citind*) „D-l C. Nichifor a redăt constanțenilor o veche și plăcută distracție a lor prin redeschiderea „Terasă“, teatru de varietăți. Lipsa era de mult și bine simțită.“

Pin D'Ar (*fff. mefistofelic*). O tempora, o mores!... Ce reclamă cu tendinți.

(*Cu primul tren corespondențele numiților sboară spre Capitală, sprîțurile, balbele sunt asigurate de acum*).

ACTUL II

După 2 zile. Păcăleala are loc chiar la „Terasă“.

Mișu Romicus și Jean (*li citeșc la o masă, d-lui C. Nichifor, osanale ridicate în ziarele respective, sorbind în gînd la sprîțuri și țapi*).

Don Costică. Mersi neică (*și făcînd pe Chinezu trece mai departe*).

Romicus (*disperando*). O, sfarț pierdut fără a fi existat. O! sprîț evaporat... O! ilusi! spulberate!...

Jean și Mișu (*îndreptîndu-și belvederile spre „Panaiole“ o șterg desolați*).

Rudic zis pampon (*căzînd în extaz, de necaz și multă ciudă, comite o poezie pe care o dedică signorăi Rozîndă*).

Pin d'Ar (*rinjînd sarcastic*). Air olsun, domnule Costică, ai dat o lecție bine meritată jurnaliștilor noștri. „Te pui cu presia romîna donle.“

Cortina

Pin d'Ar.

Poșta mea. — D lui C. Nichifor, „Terasa“. — Sper că n'ai s'o iei în serios aceasta.

Totuși ești rugat să trimiți redacției suma de 10 lei, costul acestei reclame originale, sau să mă ai în vedere alt-fel ca pe cei de la: „Adevărul“, „Universul“ și „Patriotul“, că apol o pățești rău cu mine.

Mustăciosul.

A apărut: **Din rătăcire**, piesă originală intr'un act în versuri de d. Lucian Tuftăneanu-Titu. — Prețul 1 leu.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Xavier. Loco. — Este originală sau localizată? Vă rog să ne spuneți tot-d-a-una.

N. P. Constanța. — Parodia nu-i publicabilă, însă promite că puteți face ceva mai bun. Corespondențe puteți trimite, să le vedem.

Gest. — Anecdota cu „mititeii“ a mai fost odată versificată și publicată chiar în „Zeflemeaua“.

Deladeal. — Greū la deal!

C. Vajni. Loco. — Desenul d-v va fi utilizat. Mulțumiri.

Vest. Brăila, și altor cititori. — Ne pare rău, dar broșurica intitulată „Scrisorile din Italia ale lui Dom Paladu“ nu s'a vîndut de cit în București. Cele cinci mii de exemplare tipărite s'au epuizat în cite-va zile. A contribuit la acest succes nu numai popularitatea acestui erou național, care se numește dom Paladu, dar de sigur și efinătatea broșurei care nu costa de cit 20 de bani. Vom consulta pe d-nii librari și corespondenți de ziare de provincie dacă cred că e bine să mă tiparim încă vre-o cite-va mii și, în cazul afirmativ, veți putea și d-v posedea această interesantă opera a lui dom Paladu.

Celorlalți. — Răspunsul în numărul viitor, căci nu voim să ocupăm prea mult spațiu cu rubrica acestor, privind ast-fel pe cei-l'alți cititori de o materie poate mai interesantă pentru ei. Tot ce vă putem spune, e că „Zeflemeaua“ judeca ori-ce încercare cu bună-voință și acceptă bucuros colaborările inteligente.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la „L'Indépendance Roumaine“, la librăriile Socec, Alcalay și la autor.

A apărut în editura institutului de arte grafice „Minerva“

POEZIILE POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvîntare de d. Nerva Hodos.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, efinătate cu care domni editorii ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-au obicinuit pină acum.

Administrația ziarului „Zeflemeaua“, face cunoscut d-lor corespondenți din provincie, cari au de plătit diferite sume, că, dacă nu vor achita compturile pină la numărul viitor, le va suprima trimiteria foii.

LOTERIA STATULUI **INVITAȚIUNE** LOTERIA STATULUI

Planul câștigurilor

a X-ă Loterie reg. ung. priv. pe clase. Câștigul cel mai mare este în cazul fericit de suma însemnată de **UN MILION DE COROANE** (sau peste lei 1.050.000)

TOATE IN NUMERARIU

Un premiu de	600000	=	600000
1 câștig	400000	=	400000
1	200000	=	200000
2	100000	=	200000
1	90000	=	90000
1	80000	=	80000
1	70000	=	70000
2	60000	=	120000
1	40000	=	40000
5	30000	=	150000
1	25000	=	25000
7	20000	=	140000
3	15000	=	45000
31	10000	=	310000
67	5000	=	335000
3	3000	=	9000
432	2000	=	864000
763	1000	=	763000
1238	5000	=	619000
31790	300,200	=	6367000
15650	câșt. dif.	=	1733000

50000 c. și un prem.: cor. 13160000

LUKÁCS VILMOS

Losurile originale se vor trimite contra trimiterea înainte a valorii prin mandat poștal internațional sau mărci poștale.
Îndată după fie-care tragere se va expedia listele oficiale a tragerii tuturor celor interesați.

Prospecte gratis și franco | Câștigurile de ori-ce sumă se vor plăti îndată în numerariu după fie-care tragere | Prospecte gratis și franco

de a participa la marea
X-ă LOTERIE REG. UNG. PRIV. ÎN CLASSE
DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotată cu câștiguri așa de însemnate, după cum e înzestrată loteria de clase priv. reg. ung. care dă jucătorilor cea mai mare garanție și e controlată de înaltul guvern. Enorme șanse de a câștiga în comparație cu micile mise, dă acestei loterii fruntea tuturor loteriilor de asemenea natură din lume.

În 6 trageri succesive se vor trage:

500,000 de câștiguri și un mare Premiu

(vezi planul aici descris)

tot în numerar, în valoare de

13.160.000
COROANE

Câștigul cel mai mare este în caz favorabil eventualmente res-pectabila sumă de **UN MILION DE COROANE** (sau peste 1.050.000 lei)

În urma însemnatelor cereri este stocul loselor de obicei cu mult mai înainte de tragera clasei I-a consumat, se recomandă dar onor. cititorii, a adresa comenziile fără întârziere, pentru a se putea trimite losurile la timp tragera fiind deja la 9/22 și 10/23 Maiu.

Prețul losurilor pentru clasa I-a este:

Un sfert de los Cor. 3.— sau lei 3.15

O jumătate " " 6.— " " 6.30

Un los întreg " " 12.— " " 12.60

CASA DE BANCĂ

Biuro central de vânzarea losurilor loteriei de clase priv. reg. ung.

Budapest V, Fűrdőutca 10

A. Török & Co
Casa de Bancă
BUDAPEST

INTINDEȚI

A. Török & Co
Casa de Bancă
BUDAPEST

MÂNA NOROCULUI

Mulți, foarte mulți au devenit bogați și fericiți prin noi, de oare-ce la noi s'a câștigat în scurt timp **Sume enorme de Bani** și am plătit câștiguri mari chiar și în România. În curând începe din nou **LOTERIA 10-a REGALA UNGARĂ** pe clase cu 50.000 Losuri Câștigătoare din totalul de 100.000.

Cel mai mare câștig **1.000.000 (UN MILION)** ev. Coroane
sau **1.100.000 Lei**

Câștigurile Totale: Lei **13.160.000** Coroane sau **15.000.000** Lei

Expediați losuri originale contra prețurilor oficial stabilite conform planului fără nici un adaus.

Insemnarea celor 50.000 câștiguri.

Cel mai mare câștig este de: **1.000.000 COROANE**

1 Premiu de	600.000
1 Câștig	400.000
1	200.000
2 Câștiguri a	100.000
1	90.000
1	80.000
1	70.000
2	60.000
1	40.000
5	30.000
1	25.000
7	20.000
3	15.000
31	10.000
67	5.000
3	3.000
432	2.000
763	1.000
1238	500
90	300
31790	200
15650	Cr. 170, 130, 100, 80, 40

Tote aceste câștiguri s'nt a se plăti în bani numerari.

50.000 Câșt. și pr. în sumă de Cr. **13.160.000**

Carți vor fi trase în 6 cl. circa în 5 luni

Nici o altă loterie din lume nu prezintă comparativ, o șansă mai mare de câștig LOTERIA REGALA UNGARĂ, într-o dată aceasta este scutită de ori-ce dări către Stat, pe cîta vreme toate celelalte Loterii, de pildă cele Germane, plătesc un impozit special de 20 la sută.

LOTERIA REGALA UNGARĂ

este pusă sub controlul Statului în privința modului conștiincios cum servim pe Onor. noastră clientele, posedăm numeroase scrisori de mulțumire.

Prețurile oficiale stabilite pentru cl. I s'nt: Un 1/4 de los lei 3.15 — O 1/2 los lei 6.30
Un los întreg lei 12.60.

Modul mai bun și simplu de plată e remiterea anticipată a sumei prin mandat poștal; însă sumele se pot trimite și în bilete de bancă, ceuri sau mărci poștale prin scrisoare recomandată; eventual se expediază losuri originale și contra ramburs poștal.— Planurile generale se trimit gratis și franco. Listele oficiale se trimit imediat după fie-care tragere.

Comenzile pentru clasa I-a sunt a se adresa direct noui, numai de cît sau cel mai târziu pînă la 9/22 Maiu 1902, cîci la 9/22 Mai începe tragera. Cu toată stima,

A. TÖRÖK & Comp.
CASA DE BANCĂ
BUDAPEST, No. 46, Theresienring, No. 46
Cel mai mare debitant de losuri din Ungaria

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
1900

OVULE SI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA ALTAN

FURNISORUL
Curței Principiare

STRADA BATIȘTE
BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

NICOLAE A. POPOVICI
Doctor în drept, fost magistrat, Avocat
București. Romană, 81.

FAINA

Moara Andrei Popovici

Obor, Târgul Moșilor

— BUCUREȘCI —

Anunță pe d-nii fabricanții de pâine și comersanții de făină că vinde făina cu prețul de fabrică.

A se adresa sau la administrația morei sau la biroul din str. Lipscani No. 88, în fața grădinei Sf. Gheorghe.

S'a pus în consumație **VINURI DIN RECOLTA NOUĂ** S'a pus în consumație

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)
73 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE
Tămioasă, Pelin, Rachiu, Urdă și Cremă de Buțea, Unt, Făină, Mălaiu, Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI

Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe **PREȚURI MAI MULT DE CĂT MODESTE** COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARA

Cumpărați de sărbători numai Făina «Știrbey» care se găsește în săculețe de 3-5 Kgr., la toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.